

Podzim ve Stěžerách

Stěžeráci již začali využívat letos otevřené Centrum integrovaných služeb. Knihovna je v provozu od července, lékaři budou nastupovat postupně. Zatím ordinuje zubní lékařka, otevřena je dětská poradna, logopedie a masérské služby. Do konce roku začne ordinovat ještě urolog a praktický lékař.

Využíván je také přednáškový sál. V září se zde uskutečnil seminář pro knihovníky přilehlých obcí, dosud probíhá cyklus interaktivních přednášek „Hezky česky a jak správně psát“ určený pro starší školní děti i občany, kteří již školním lavicím odvykli. Pro seniory, tělesně postižené a děti proběhl za podpory MAS Hradecký venkov a Ministerstva pro místní rozvoj kurz výroby šperků – tzv. ketlování. Účastníci vyrobili neuvěřitelně krásné náhrdelníky, náramky i náušnice. Místnost využívají ke svým výborovým schůzím i místní zájmová sdružení, např. ČZS Stěžery. Dokonce zde našly útočiště i zájemkyně o břišní tance.

V prvním říjnovém týdnu se ve Stěžerách pod záštitou obecního úřadu a místních zahrádkářů konala velmi neobvyklá a zdařilá akce. Žáci ze základní školy si společně s rodiči udělali pro potěšení své i občanů „Stěžerské dýňohrani“. Své výrobky „Dýňáky“ vystavili na prostranství před nákupním střediskem. Zvláště silným zážitkem pro kolemjdoucí byla návštěva této venkovní dýňové expozice ve večerních hodinách, kdy v dýních hořely svíčky. Scenérie to byla opravdu působivá, což můžete sami posoudit z fotografií.

Také místní skauti uspořádali nejen pro děti zdařilou akci – stěžerskou drakiádu. Počasí jim přálo a bylo hezké vidět draky kroužit nad stěžerskými domy.

Tradičně velmi mnoho akcí připravuje Sokol Stěžery. Hojně navštívené byly letos opět „Stěžerské šlapačky“. Nejsilněji obsazená byla letos trasa pro nejmenší, která v délce pěti kilometrů vedla přes Stěžírky do těchlovického lesa a zpět. Téměř stále je

▲ Tzv. „dýňáci“ na prostranství před nákupním střediskem.
Foto: Martina Kloučková.

obsazené hřiště Sokola, a to fotbalisty, tenisty a volejbalisty. Stojí již i chlouba místní organizace – nafukovací hala. Také tělocvična je do večerních hodin obsazena stolními tenisty, karatisty, ženami, volejbalistkami a basketbalistkami.

Zkrátka ve Stěžerách se stále něco děje a kdo chce, najde si akce odpovídající jeho fyzické kondici, zájmům i zálibám.

Ing. Dagmar Smetiprachová
starostka obce

Nechanicko se zapojilo do nového projektu

Správní rada mikroregionu Nechanicko schválila podpis partnerské smlouvy s Hradeckou kulturní a vzdělávací společností, s.r.o., která je nositelem projektu „Hradecko – efektivní koordinace aktivit v oblasti cestovního ruchu“ financovaného z prostředků regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Tento projekt má za cíl vytvořit fungující partnerskou síť pro propagaci regionu v oblasti cestovního ruchu. Je v souladu s koncepcí rozvoje a podpory cestovního ruchu Královéhradeckého kraje, který realizuje propagaci prostřednictvím pěti turisticky významných území, kterými jsou: Hradecko, Orlické hory a Podorlicko, Český ráj, Kladské pomezí a Krkonoše a Podkrkonoší.

V rámci tohoto projektu jsou propagovány hlavní turistické atraktivitu

na území královéhradeckého okresu. Jsme rádi, že se počet partnerů projektu zvyšuje a naplňuje se tak cíl vytvořit kvalitní partnerskou síť. Mezi partnery patří například Národní památkový ústav – pracoviště v Josefově, Statutární město Hradec Králové, Třebechovické muzeum betlémů, Podorlický skanzen lidových staveb v Krňovicích, Mikroregion obcí Památkové zóny 1866 a další.

15. října proběhl poznávací pochod s názvem „Putování Hradeckem“. Během 4,5 km trasy okolím Podorlického skanzenu v Krňovicích plnili účastníci osm záladných úkolů, které prověřily jejich znalosti o atraktivitách Hradecka. Počasí bylo jako malované a akce byla doplněna i programem přímo v areálu skanzenu – tradiční pečení chleba, či projížďka na voze taženém koňmi.

Dovolujeme si vás pozvat na další zajímavou akci pořádanou v rám-

ci uvedeného projektu, kterou bude „Příjezd Martiny na bílém koni“. V neděli 13. listopadu můžete už od 10 hodin navštívit v areálu zámku Karlova Koruna v Chlumci nad Cidlinou nejen řemeslné stánky, ale od 13 hodin se zúčastnit bohatého kulturního programu, který zahrnuje folklórní vystoupení, hudební

vystoupení, slosování, pohádku pro děti, prohlídky zámku zaměřené na děti, pokus o rekord (největší koncentrace Martin a Martinů na jednom místě) a samozřejmě samotný příjezd Martiny na bílém koni.

Informace o aktuálním dění naleznete na www.hradecko.eu.

Martina Saláková Šafková

▲ Putování Hradeckem - 15. října ve skanzenu v Krňovicích.
Foto: Daniela Mikšová Mandáková

MAS Hradecký venkov plánuje na prosinec 2011 vyhlášení Výzvy

Programový výbor na svém jednání 11. října 2011 schválil tyto oblasti podpory:

Fiche č. 2: Záchrana, obnova a rozvoj kulturního dědictví na území MAS Hradecký venkov.

Cílem je rozvoj investic zajišťující vyšší atraktivitu venkovských oblastí, tj. zlepšení kvality života ve venkovských oblastech a diverzifikace ekonomických aktivit. Důvodem zavedení této Fiche je podpora projektů,

kteří využijí ekonomický potenciál kulturního dědictví venkova, a tím zároveň přispějí k jeho ochraně a k růstu kvalitních podmínek obyvatel. Způsobitelné výdaje: Stavební výdaje na obnovu, opravy a zhodnocení památkových budov, veřejných ploch a prostranství, kulturních objektů a prvků, výdaje na revitalizaci historických parků, zahrad, alejí, skupin stromů i solitérních dřevin, restaurování/obnovu movitých předmětů kulturního dědictví venkova, stavební výdaje na novou výstavbu nebo stavební obnovu budov a ploch pro realizaci výstavních expozic a muzeí, včetně výdajů na pořízení jejich materiálně-technického zázemí, apod.

Fiche č. 4: Vybudování dopravní a technické infrastruktury v obcích.

Cílem Fiche je zlepšit kvalitu živo-

ta ve venkovských oblastech vybudováním základní dopravní a technické infrastruktury obcí, spojenou s úpravami veřejných prostranství a umožnit tak další rozvoj venkova. Důvodem zavedení této Fiche je umožnit realizaci opatření Strategického plánu Leader (dále SPL) v oblasti obnovy a rozvoje obcí. Nedostatečná dopravní a technická infrastruktura obcí limituje jejich další rozvoj a příliv investic. Realizace projektů této Fiche umožní naplnovat další opatření SPL zaměřená na rozvoj a kvalitu bydlení, tvorbu pracovních míst na venkově, zlepšení využívání turistického potenciálu území a lepší vzhled obcí.

Způsobitelné výdaje: Výdaje na novou výstavbu či obnovu místních komunikací III. a IV. třídy, veřejně přístupných účelových komunikací

a veřejných prostranství obce včetně obnovy/výstavby čekáren na zastávkách hromadné dopravy, výdaje na parkové úpravy veřejných prostranství a na nákup techniky pro údržbu těchto prostranství, nákup pozemků souvisejících s projektem, apod.

Možnými příjemci dotace u obou Fichí mohou být obce, svazky obcí, nestátní neziskové organizace, církve, zájmová sdružení právnických osob. Dotace je 90%. Alokovaná částka pro obě Fiche je stejná - cca 1,3 mil. Projekty musí být realizovány na území MAS Hradecký venkov.

Celý text Výzvy včetně všech formulářů bude zveřejněn koncem prosince 2011 na stránkách www.hradeckyvenkov.cz.

Iva Horníková

Nové dětské hřiště v Boharyni

Ve sportovním areálu v Boharyni bylo vybudováno nové dětské hřiště. Jsou zde instalovány hrací prvky pro děti různých věkových kategorií. Pro většinu návštěvníků bude asi nejlákavější lanovka a prolézačka „Medúza“, pro ty nejmenší pak pružinové houpačky „Koník“ a „Kačenka“ nebo „Šikulova kladina“. Hřiště

je určeno široké dětské veřejnosti a bude využíváno i dětmi z mateřské a základní školy v Boharyni. V budoucnu se počítá s doplněním areálu o víceúčelové hřiště s umělým povrchem pro různé sportovní aktivity.

JUDr. Věra Macháčková
starostka obce Boharyně

▲ Nově otevřené dětské hřiště v Boharyni. Foto: archiv

Včely a med – vzdělávací program pro MŠ a I. stupeň ZŠ

Obecně prospěšná společnost Hradecký venkov započala v měsíci září realizaci projektu Včely a med, který je určen dětem ve věku 5 – 10 let a je rozdělen na několik částí. Děti se po dobu realizace dozvědí spoustu zajímavého ze života včel. Jsou pro ně připraveny praktické ukázky výroby medu a dalších produktů. Mohou navštívit včelařství a zúčastnit se pracovních dílen. Projekt je doplněn informacemi o správném chování v lese, naučí děti poznávat lesní zvířata, a to nejen z obrázků.

První část projektu na téma „Jak se včely připravují na zimu“, proběhla na nové naučné stezce v Libčanech. Pro děti byl připraven skleněný úl, ochutnávka medu a další ukázkový materiál. Byly zde k vidění i dřevěné

vyřezávané úly z dílny včelaře Daniela Petra. Dětem se věnovali renomovaní včelaři Prof. RNDr. Aleš Macela, DrSc. a Jiří Polák. Program o včelách byl doplněn poutavým vyprávěním lesních pedagogů z Lesů ČR a.s., kteří s sebou přivezli dravce a loveckého psa. Vyzkoušeli děti, zda vědí, co do lesa patří, a co ne, naučili je poznávat zvířata ze dvora, ze zoo a z lesa.

Této akce se zúčastnilo přes 350 dětí z mateřských školek z mikroregionů Nechanicko, Urbanická Brázda a Hustiřanka.

Iva Horníková

Tento program je spolufinancován Krajským úřadem Královéhradeckého kraje.

▲ Malí účastníci vzdělávacího programu na jednom ze stanovišť. Foto: Iva Horníková

Starostou ve Stěžerách je poprvé v historii žena – starostka

28. vedoucí funkcionářkou ve Stěžerách je Ing. Dagmar Smetiprachová. V naší obci sloužilo od roku 1875 do 1945 již 14 starostů, kdy se v různých obdobích třikrát opakoval ve funkci statkář Josef Rykl. Po druhé světové válce vládlo v obci 12 předsedů Místního národního výboru. Po sametové předávce moci v roce 1989 byli svobodně zvoleni opět tři starostové. Nejdéle sloužícím Stěžerá-

kem, 27 let, byl předseda a starosta Svatopluk Kněžour. Nejkratší dobu, kritických 7 měsíců, sloužili: rolník František Ulrich v roce 1934, dále dělník Josef Ledvinka po květnu 1945 a Ing. Jaroslav Šmíd 2010 -2011. Věříme, že současná volba byla správná a minulé kohoutí zápasy budou překonány současným ženským šarmem a rozhodností.

OK

Několik slov předsedy

V rámci projektu „Aktivní život v regionu“, jehož realizace byla podpořena z dotace Královéhradeckého kraje, a který se týká vybavení některých členských obcí mobiliářem, budou dodány nové lavičky, stojany na kola, odpadkové koše, směrové tabulky a pružinová houpadla. Bohužel vzhledem k výši dotace musel být počet tohoto vybavení oproti poptávce z obcí velmi omezen. Některé z členských obcí dokonce svůj požadavek stáhly, a to již ze zmíněného důvodu. Výše

vedený mobiliář bude dodán do obcí Dohalice, Hrádek, Mžany, Nechanice, Puchlovice, Sovětice, Stěžery, Stračov a Třesovice. Přesto lze konstatovat, že i tak dojde ke zlepšení a zpříjemnění života v našem regionu.

Jelikož se neodvratně blíží konec roku dovoluji si Vám popřát příjemné prožití svátků vánočních, veselý vstup do Nového roku s přáním, aby byl alespoň takový, jako ten letošní.

Petr Švasta, předseda mikroregionu

▲ Ing. Dagmar Smetiprachová - starostka Stěžer. Foto: archiv

Paní Vavřínová - 100 LET

Letos v červenci oslavila paní Marie Vavřínová z Třesovic 100. narozeniny. K tomuto významnému životnímu jubileu přejí obča-

né Třesovic a zastupitelstvo obce Třesovice všechno nejlepší, pevně zdraví a spokojenost do dalších let.

Pavel Mrkvíčka, starosta obce

Setkání sokolníků v Boru

▲ V sobotu 8. října se uskutečnilo v areálu hájenky v Boru setkání sokolníků spojené s ukázkou přeletů a vlastního lovu na zajíce. Foto: JUDr. Václav Gadlina

Okolo Lodína

Letos 3. září se uskutečnil druhý ročník pochodu okolo Lodína, kterého se zúčastnilo 68 nadšenců. Na trase dlouhé cca 3 km čekala na účastníky čtyři stanoviště, zaměřená na poznávání přírody

a třídění odpadu. V cíli pak překvapení v podobě bublinkového reje a padajícího sněhu. Odměnou za účast a snahu byla sladká odměna - zmrzlina a spousta ovoce.

Mgr. Petr Soukal

▲ Jedna ze zastávek pochodu okolo Lodína. Foto: archiv

Objekt letního občerstvení aneb hospoda „Na Plovárně“ v Mokrovousích

V dubnu letošního roku byla v areálu „koupaliště“ zahájena stavba pod oficiálním názvem „Objekt letního občerstvení“. Už první srpnový víkend byl objekt otevřen pro veřejnost. Za čtyři měsíce tu vyrostla nejen letní hospoda, kterou místní během několika týdnů překřtili na hospodu „Na Plovárně“, ale díky dotaci z MAS Hra-

decký venkov také dětské hřiště. Letní hospoda se může u vchodu pyšnit cedulkou, která říká „VYBUDOVÁNO OBČANY MOKROVOUS“, a tak tomu skutečně bylo. Nebýt pomoci místních, kteří se na stavbě v tzv. „akci Z“ podíleli, obec by celou akci finančně nezvládla. Díky všem, ať na stavbě přiložili ruku k dílu, sponzorsky do-

dali materiál nebo služby – a to nebyli jen místní, ale i spousta přespolních. Díky této pomoci obec ušetřila polovinu z původně plánovaného rozpočtu stavby. Těšíme se na otevření další letní sezóny, která bude zahájena 30. dubna příštího roku.

Dovolte mi pozvat čtenáře na první adventní neděli 27. 11. na návěs ke

zvoničce. Advent zahájíme, jak už je v Mokrovousích letitým zvykem, netradičně – tentokrát na téma „ruská zima“. Těšte se na Mrazíka, chaloupku na muří nožce, ruské speciality (boršč, pirohy), čaj ze samovaru a samozřejmě na ochutnávku vánočního cukroví.

Jana Pečenková, starostka obce

▲ Původní základové deska zbouraného kiosku.
Foto: Jana Pečenková

▲ 6. srpna proběhlo slavnostní otevření letní hospody.
Foto: Karin Hlavatá

Vítání občánků

„Miminko v kočárku plakalo,
ztracený dudlíček hledalo,
teď místo dudlíčku, ručičky,
cumlá si prstíček maličký.
Necumlej prstíčky ne, ne, ne,
My ti ten dudlíček najdeme.“

Toto je jedna z básniček, které zazněly při uvítání nových občánků v Humburkách v sobotu 4. června.

Skupina dětí mateřské školy Nechanice ze třídy „Sluníčko“ ve složení Anička, Danielka, Lukášek Románek a Fanda, pod vedením paní učitelky Marcely Pošíkové, nacvičila pro tuto

výjimečnou příležitost celé pásmo básniček a písniček.

Byla to krásná a pohodová událost, na kterou se děti už dlouho předem těšily, a kterou jsme si i my rodiče velice užili. Všichni dodnes rádi vzpomínáme, i když nový školní rok je již dávno v plném proudu. Jsme rádi, že se děti mohly prezentovat i v jiném prostředí mimo školku a přispěly tak k dobrému jménu nejen mateřské školky, ale i města Nechanice.

Ještě jednou veliké díky paní učitelce, která s dětmi vše připravila.

Rodiče

▲ Děti z MŠ pod vedením M. Pošíkové. Foto: Richard Ornst

Výstava obrazů na Hrádku

V sobotu 8. října se u příležitosti posvícenské zábavy konala výstava obrazů, jejichž autoři byli rodiči a občané Hrádku u Nechanic. V obci, která čítá bezmála dvě stě obyvatel, se v galerii sešlo osmdesát děl od deseti autorů. Výstavu slavnostně zahájil starosta obce pan Filip Danda, který zároveň přivítal všechny návštěvníky, kterých se dostavilo nad očekávání.

Součástí posvícení na Hrádku byla také soutěž O zlatou vařečku, v níž místní kuchařky a kuchaři zápolili o nejchutnější moučník. Obec Hrádek děkuje všem autorům a majitelům obrazů za zapůjčení děl, rovněž účastníkům soutěže a všem, kteří se na pořádání akce podíleli.

Hana Fejgllová

▲ Výstava obrazů konaná u příležitosti posvícenské zábavy na Hrádku.
Foto: Filip Danda

Malá kronika obce Mžany pohledem rodáka Jaroslava Zámečníka

Malou kroniku obce Mžany pohledem rodáka Jaroslava Zámečníka narozeného 17.10.1901 a zesnulého 26.9.1996 sepsala jeho dcera Jaroslava Navrátilová a dodala několik svých vzpomínek na své mžanské kamarády.

Pozn. redakce: Tato kronika byla redakcí rozdělena na tři části. V tomto čísle najdete třetí, závěrečnou část. Text vzpomínek je ponechán bez stylistických zásahů a úprav, aby se nesmazala jeho autentičnost.

V tomto domku bydleli rodiče do roku 1899, pak se nastěhovali do domku číslo 56, kde jsem se jako páté dítě ze šesti dětí narodil. Starší bratři již chodili do školy na Dohalička, nejstarší František, ten se už učil ševcem v Trnavě u mistra Podrazila, kde byl i na bytě. Každou sobotu přišel vždy domů a v neděli se vracel, ušel při tom čtrnáct kilometrů pěšky, pro-

tože tam žádné vlaky ani autobusy nejezdily. Byla to oběť, ale domov je domov a u maminky se vždy dobře najedl. Druhý bratr Josef se začal učit jako číšník, ale to dělat nechtěl a tak si sehnal místo v Hradci Králové, jako učeň zednický. Bratr Antonín se vyučil jako řezník v Hostinné. Sestřička zemřela ve dvou letech, já se vyučil jako zámečnický a nejmladší bratr byl elektrikář.

Naše povinnosti v útlém věku (5-6) nebyly velké, ale byly. Musely jsme se starat o husy, honit je na pasivu, trhat pro ně kopřivy. Když jsme trochu povyroستly, pásly jsme krávy a při žních pomáhaly při sečení a ve stodole při mlácení. To byly naše povinnosti mimo školu. Když byly splněny, měli jsme volno, mohli jsme pobíhat po lese, loukách, koupat v rybnících a v zimě se po nich klouzat. Takto to bylo do deseti let.

S léty přibývaly povinnosti, museli jsme zastat všechny domácí práce, krmít dobytek, kydat hnůj, až po nejtěžší práci – sekat obilí na řady, sušit trávu, dojet na jetel. To byly povinnosti všech dětí na vesnici.

Vzpomínám jako by to bylo dnes, když v roce 1914 vypukla první světová válka, kdy všichni mladí od sedmnácti let a muži do padesáti, museli rukovat. Doma zůstaly jen ženy, děti a pár starců. Mně v té době bylo necelých třináct let, musel jsem se od rána ohánět, sekat obilí, vázat, stavět mandelíky, pohrabovat a večer opatřit dobytek. To bylo od svítání do tmy každý den. Přitom byl pocit strachu, kdy nám padne bratr, švagr, bratranec. Měl jsem v roce 1915 tři bratry na ruské frontě. Jeden z nich padl, Antonín v roce 1915 u ruské Ravy, jako devatenáctiletý. A bratr Josef byl raněn do pravé nohy a od roku 1916

zůstal jako válečný invalida, nejstarší František vydržel od roku 1914 až do roku 1918 na různých frontách. Na srbské frontě padl švagr Hroch a bratranec Šolc. To tak jenom jako co lidé prožívali a já jako žák školou povinný.

Mimo jiné povinnosti, jsem za tátníka, který jako listonoš, strážník a ponocný v jedné osobě chodil do Sadové a později do Dohalic na poštu pro dopisy celé vesnici. Nosil jsem peníze i balíky. To jsem musel roznést od baráku k baráku a nebylo toho málo. Dopisů a lístků bylo strašná spousta neboť vojáci ze všech front, posádek a nemocnic psali hodně. V té době byly poľní pošty, takže se ani neznámkovalo. A tři balíčky do 35 dkg se posílaly na frontu zdarma. Rodiče kupříkladu posílali takové zásilky dvakrát týdně třem.

... pokračování na str. 6

PŘÍRODNÍ UČEBNA u ZŠ a MŠ Nechanice

Výkopy, hromady hlíny, zoraná část trávníku a děti s učiteli v činnosti. Takto v posledním roce vypadal prostor zahrady mezi MŠ a budovou prvního stupně ZŠ.

Již v roce 2005 získala škola podporu svého projektu v rámci programu Škola pro udržitelný život. Původní školní zahrada se začala měnit, prostor byl zpřístupněn veřejnosti. Ve spolupráci s městem Nechanice byly instalovány herní prvky a lavičky. Vysadily se první stromy, keře a byliny. Zahrada začala dobře sloužit jako relaxační zóna pro veřejnost, školáky, školní družinu. Pro podporu výuky žáků to však bylo stále málo. Naším záměrem bylo vytvořit přírodní učebnu, kterou budou žáci využívat při výuce prvouky a přírodovědy.

V roce 2010 jsme na realizaci pro-

jektu přírodní učebny získali finanční podporu od Královéhradeckého kraje a mohli jsme začít.

Zprovoznili jsme dosud nevyužívanou studnu a po zahradě rozvedli závlahu tak, abychom nemuseli zalévat rostliny městskou vodou. Zároveň zde byla zřízena i nádrž na dešťovou vodu. Kompost a záhony jsme vyrobili z recyklovaného plastu, který má oproti dřevu vyšší životnost. Dětem tak můžeme ukázat praktické využití recyklovaného plastového odpadu.

Vzhledem k tomu, že chceme mít zahradu druhově rozmanitou, vzniklo postupně několik záhonů: babiččina zahrádka, traviny, trvalkový solitér (skalka), bylinkový „líst“ a květnatá louka. Nezapomněli jsme ani na drobné živočichy, kterým jsme vytvořili zimoviště.

Vysázeli jsme chybějící keře, ve kterých ptáci naleznou potravu i útočiště. U stromů a keřů budou doplněny popisky s jejich botanické názvy.

V dílnách žáci ještě vyrábí nízký plůtek kolem květin a směrový ukazatel pro návštěvníky z okolních obcí, kde kromě směru bude uvedena i jejich vzdálenost od školy.

PODĚKOVÁNÍ ŽÁKŮM A RODIČŮM

Přesto, že od června 2010 udělali většinu prací žáci 4. – 7. ročníků společně s učiteli, zapojili se do realizace projektu také ochotní rodiče našich školáků. Rád bych touto cestou poděkoval pánům Divišovi, Fundovi, Jirkovi, Kubíkovi, Tobiškovi a Truchlíkovi, kteří nám pomohli s vykopáním základů, zabetonováním

podkladu nádrže na dešťovou vodu a nosných profilů kompostu. Práce probíhala během pátečního odpoledne. Zvládli jsme vše potřebné a ještě jsme si společně příjemně poseděli u ohýnku a opékání klobás. Poděkování patří samozřejmě i kolegyním a kolegům - E. Havranové, J. Vodrážkové, H. Bergerové, J. Jedličkové, J. Hutlovi a J. Lukášovi, kteří byli posilou pracovního týmu.

Projekt bude ukončen v listopadu 2011, ale rozvoj přírodní učebny nikoliv. V dalším období budeme v této činnosti pokračovat a uvítáme nejen radu, ale i pomoc při dalších úpravách nebo při zalévání rostlin o prázdninách, případně přírůstků dalších rostlin do skalky či babiččiny zahrádky.

Radek Martinec

▲ Žáci 5.A Alex Bareš, Tomáš Vlastník a Jan Ragula při založení záhonu okrasných travin. Foto: Radek Martinec

▲ Žáci 5.A Anna Jarošová, Karolína Starostová, Marek Pavlíček a Jan Ragula při instalaci rozvodů vody. Foto: Radek Martinec

Malá kronika obce Mžany pohledem rodáka Jaroslava Zámečníka

... pokračování ze str. 5

Jednou uzené maso, podruhé perník, buchtu a jiné různé věci, prostě co se dalo sehnat nebo koupit. Kolikrát stěžuji jsem to pobral, a tak jsem musel někdy jít dvakrát, ač se mě nechtělo. Byla to také moje radost, roznášet poštu po vsi, protože jsem dostával odměnu a když se to spočítalo, tak denně jsem také přinesl osm až deset rakouských korun, a to byly hodnotné peníze, něco se za ně už dalo koupit. Kupříkladu deset haléřů za čokoládu, která dnes stojí deset až patnáct korun, za dvacet haléřů pět kvalitních housek a pekař ještě jednu přidal. Sklenička čisté kořalky (režná) šest haléřů, pivo deset haléřů a za deset haléřů jeden vuřt.

V roce 1916 až 1919 již začínal ve městech velký nedostatek jídla, hlavně mouky, sádla, brambor. Ov-

šem všechno dostali lidé pokud měli příbuzné na venkově. Naše rodina a sousedé ve vesnici neměli v ničem nouzi, porážky prasat se prováděly a na polích se ledaco vypěstovalo. Asi v roce 1917 začala tak zvaná rekvizice, chodili hlavně maďarští vojáci, rabovali hlavně stodoly, brali obilí a vše na co přišli. Ledaco se poschovávalo, zachránilo. Vesnice přežily, ale ve městech byla opravdu bída a hlad.“

Tady vzpomínky mého otce končí, tím, ale nekončí život Mžan, ani ve Mžanech. Škoda, že tatínek ve vzpomínkách nepokračoval, čas mu asi nedovolil. Nedovolil mu hlavně napsat to, že Mžany miloval tak moc, že svou první manželku, tedy moji maminku, si našel taky ve Mžanech a když maminka ve svých třidvaceti letech zemřela, našel si i svoji druhou manželku tam....., ve Mžanech.

▲ Děti při pasení hus - jedna z jejich každodenních povinností.
Foto: rodinný archiv

Malá Zubovščina – zapomenuté dějiny rodáků z Nechanicka

Když zalistujeme v nejstarší kronice obce Třesovice, tak se na straně 139 dobereme k překvapivým informacím: „V roce 1883 vystěhovalo se z Třesovic do Ruska 16, v roce 1884 11, a v roce 1885 19 osob. Od roku 1867 z celé farnosti 217, z těch 108 osob z Třesovic přestěhovalo se do Ruska. Byli to rodiny: Čermáková 4 osoby, Černých 5 osob, Čížková 4 a 6 osob, Nováková 4 osoby, Pišlová 8 osob, Plhoušková 3 osoby, Rybová 5, Stránských 7 osob, Houžvičková 3 osoby, Flumertová 4 osoby, Pražáková 2 osoby, Novotných 3 osoby, Veselých 4 osoby, Bělinová 6 osob, Kulčerová 6 osob, Sochorová 5 osob, Šulcová 6 osob a Petráčková 8 osob.“ Kdo byli tyto lidé, jaké byly jejich osudy, kam vlastně odešli? Kdo jsou jejich potomci? Pokusme se zodpovědět na tyto otázky. Osudy těchto osob jsou přímo spjaté s jejich rodnými obcemi a s rodinami, které zůstaly zde na Nechanicku.

Za rok založení prvních usedlostí, a tedy i vesnice Malá Zubovščina na Ukrajině, se pokládá rok 1870. Dle písemných svědectví, která se dochovala v Malé Zubovščině, byli prvními přistěhovalci Václav Karásek a Václav Homoláč z obce Mokrovousy. Václav Karásek se zde seznámil s místními podmínkami a možnostmi výkupu půdy. Shledal tyto podmínky za přijatelné a než odcestoval zpět do Čech, zakoupil od místního šlechtice plukovníka Štáma 26 hektarů orné půdy a 12 hektarů louky. Poté se vrátil pro zbytek své rodiny. Jelikož krajina, kde se nachází Malá Zubovščina, je velice podobná krajině na Nechanicku, tak

se pro vystěhování do Ruska rozhodly i další rodiny z obcí Třesovice, Nechanice, Mokrovousy, Lubno, Nedělišťe, Sloupno a dalších.

Vesnice Malá Zubovščina se postupně rozrůstala o další rodiny, které přicestovaly nejen z Nechanicka. Cílem zde čeští přistěhovalci zakoupili téměř 1000 hektarů půdy, na které začali budovat nový domov. V roce 1900 měla Malá Zubovščina 70 popisných čísel a bydlelo zde 415 osob. Poblíž Malé Zubovščiny se další české rodiny usadily také v obci Stremyhorod. Rodáci z Nechanicka s sebou přivezli především vysokou kulturu zemědělství, houzevnatost a podnikavost. Pracovalo zde pět kovářů: Josef Koniček, František Novák, Josef Kužel, Josef Haken a ve Stremyhorodě to byl Karel Vachata. Zemědělské nářadí, které vyráběli tyto kováři, si s oblibou pořizovali i lidé z okolních vesnic. V Malé Zubovščině žilo taktéž několik mlynářů a truhlářů. Václav Karásek zde vybudoval první cihlenu. Cihly zde vyrobené se prodávaly do širokého okolí. Češi dokázali dovézt i chmel, který pěstovali téměř po celé jedno století. Zemědělské stroje sem byly importovány z věhlasné fabriky „Knotek“, a to za podpory českých příbuzných. Vznikla zde dechová kapela, symfonický orchestr a byl založen sbor dobrovolných hasičů. Vše, co tyto české rodiny znaly a měly k dispozici v Čechách, se snažily uplatňovat i v novém prostředí. Díky jejich nadšení a pracovitosti se jim toto dílo dařilo a vesnice Malá Zubovščina se stala ostrůvkem české kultury v tehdejší carské Rusku.

Češi dokázali udržet až do roku 1945 i českou školu. Ve své vesnici vybudovali druhou největší nemocnici v okrese.

Postupně se však přetrhaly příbuzenské vazby s rodnými vesnicemi v Čechách. Jak plynul čas, tak většina těchto rodin si již pouze z vyprávění předávaných ústním podáním z pokolení na pokolení a z pár dochovaných písemných informací dokázala připomenout, odkud pocházeli jejich předkové. Rodnou řeč a české zvyky si tyto rodiny uchovávaly jako nejcennější dědictví a poklad.

Přichází rok 1986 a s ním černobylská havárie jaderné elektrárny. Nastává těžké období pro celou Malou Zubovščinu. Čas nejistoty, strachu, rozhodování, jak zachránit rodiny a děti před radiací. Pomocnou ruku těmto rodinám nabízí tehdejší československá vláda. V roce 1991 začí-

ná velké stěhování Malé Zubovščiny zpět do vlasti. Odstěhuje se 90% celé vesnice a její obyvatelé jsou v malých skupinách rozesety po celé České republice.

Malá Zubovščina jako obec samozřejmě pořád zůstává, ale začíná se psát její novodobá historie. České dějiny této vesnice se psaly po dobu téměř 120 let. Během tohoto období dokázali rodáci z Nechanicka udržet jak svou rodnou řeč, tak i české zvyky a svou identitu. Do Čech odjely rodiny, které nesly stále stejná příjmení: Nováková, Černých, Koničková, Pišlová, Rybová, Turková, Vyskočilová, Volfová, Homoláčová a další. Některým svědkem českého žití v Malé Zubovščině zůstává v současné době pouze hřbitov, který zde české rodiny zanechaly.

Vladimír Turek
Předseda OS Antona Erpse na
záchranu hřbitova v Malé Zubovščině

▲ Rodina syna Václav Karáska - Josefa (1929). Foto: archiv autora

MATEŘSKÉ CENTRUM NECHANICE O.S. OSLAVILO PÁTÉ NAROZENINY

Dne 9. října oslavilo MC své páté narozeniny. Protože už počasí ohlásilo sychravý podzim, oslava proběhla většinou v kulturním domě. Pro děti byla sestavena trampolína a skákací hrad. Menším udělala velkou radost návštěva pohádkové Šmoulinky, která rozdávala malým skřítkům opravdová šmoulí lízátká. Starší děti ocenily program v parku. Musely co nejrychleji najít deset obrázků a nadiktovat je svým rodičům-zapisovatelům. Získané obrázky se zároveň staly nápovědou, všechny děti z daných slov uhodly slovo podzim, které měly zjistit. Po této hře všem přišel k chuti opečený buřtík

nebo bučky napečené maminkami. Nejmenší gratulanti oslavovali v herně mateřského centra a hojně využívali terapeutický bazének s kuličkami. Prožili jsme tak příjemné odpoledne s milými lidmi. Mateřskému centru přejeme hodně dětí a rodičů, kteří pro ně většinu aktivit sami vymýšlejí a zároveň připravují.

Pokud se k nám chcete připojit, navštívit nás v herně MC, přijít s dětmi na nějaký námi nabízený kroužek, podívejte se na internetové stránky, kde zjistíte veškeré informace.

www.nechanicemc.estranky.cz.

Mgr. Hana Jarošová

▲ Návštěva pohádkové Šmoulinky na oslavě pátých narozenin mateřského centra. Foto: Iva Horníková

CANTUS FEMINAE Nechanice – dvacet let trvání

Jak ten čas letí. Z malého, zakřiknutého, nijak zvláštního miminka se vyklubala dvacetiletá kráska, ověněná úspěchy jak u nás, tak na mezinárodním poli sborového zpěvu. Řeč je o našem nechanickém ženském pěveckém sboru Cantus feminae, který založil a po celou dobu vede sbormistr pan Petr Semerák. V sobotu 15. září jsme si mohli na Galakonzertu dvacetiletou cestu sboru připomenout. Kdo přišel pouze na perfektní koncert vesměs vážné hudby, jak jsme byli už léta zvyklí, tak byl překvapen a nelitoval. Dočkal se ná-

zorného provedení historie ženského sborového zpěvu. Nezačínalo se od Evy a Adama, protože chlapi, jak bylo řečeno, jsou pro sbor nedostatkovým zbožím, ale od doby kamenné, přes zrušení roboty až po současnost. Velice vtipně a s grácií sestavené pásmo, proložené veselým zpíváním, gratulacemi a poděkováním všem hostům, sponzorům, hlavně pak členkám sboru současným i minulým a panu sbormistrovi, bylo důstojnou oslavou výše zmíněných narozenin.

Ilona Matoušková

▲ Názorné provedení historií sboru. Foto: Ivan Kohout

Sedlové koně i kočárová spřežení na 4. Hubertově jízdě

V sobotu 24. září velmi úspěšně proběhl již 4. ročník Hubertovy jízdy v Horních Černůtkách. K jeho zdárnému průběhu přispělo nádherné slunečné počasí, které nás provázelo po celý den.

Přijelo opravdu velké množství jak sedlových koní, tak i kočárových spřežení. Byla to nádherná přehlídka různých plemen, od velkých koní až po malé poníky. Divá-

ci, včetně milovníků koní, si přišli na své.

Pro účastníky byla připravena příjemná vyjížďka, které předcházela tradiční průvod obcí. Jezdci měli vyjížďku zpestřenou několika skokovými prvky.

Závěrečnému HALALI jak sedlových koní, tak i kočárových spřežení přihlíželo veliké množství nadšených diváků, kteří všechny

zúčastněné odměnili bouřlivým potleskem.

Velkou pochvalu a ještě větší obdiv si zaslouží teprve šestiletý Pepa Kubias z Plačic, který v sedle kobylky Elišky absolvoval celou vyjížďku včetně všech skokových prvků.

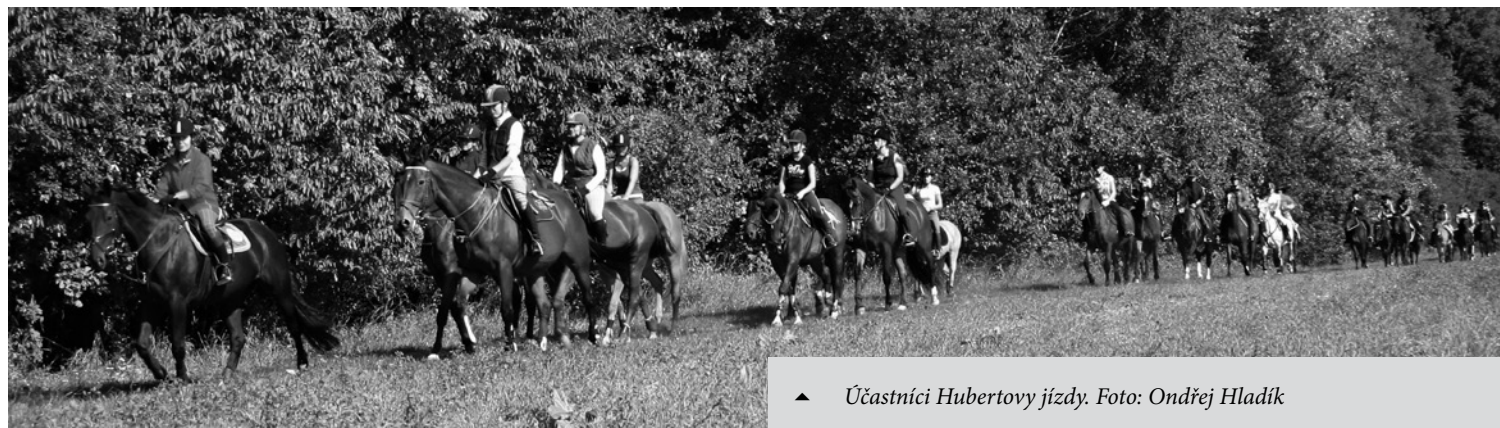
Po závěrečném HALALI byli první 3 v každé kategorii odměněni poháry.

Vítězové jednotlivých kategorií:

Velké sedlové koně: Klára Zemanová v sedle Tornáda. Malé koně: Lenka Bukovská a Falko. Kočáry - velké koně: Petr Skořepa v zápřahu Boris a Saly. Kočáry - malé koně: Václav Hroch s Lucinou, Bělou a Bety.

Poté nám k příjemné pohodě k poslechu i tanci hrála kapela Notabene z Hradce Králové.

*Eva Hladíková
KPKT Horní Černůtky*

▲ Účastníci Hubertovy jízdy. Foto: Ondřej Hladík

Rozloučení s prázdninami v Tůni 2011

Poslední srpnovou sobotu se i letos konala v Tůni již tradiční akce „Rozloučení s prázdninami“. Počasí nebylo tomuto ročníku příliš nakloněné. Velmi chladně odpoledne bylo postupem času doplněno vytrvalým deštěm. Přesto však byla účast malých návštěvníků opět rekordní. Více než 400 rozdaných a následně směněných poukázek dokládá vzrůstající oblibu u dětských návštěvníků z širokého okolí. Celkový počet účastníků tak překonal magickou tisícovku.

Program letošního ročníku byl plný zajímavých ukázek, soutěží a atrakcí. Pochválit lze exhibici Základního kynologického organizace Probluz za předvedené schopnosti pejsků v ukázkách agility. Dalším poutavým vystoupením byla téměř blesková akce příslušníků zásahové jednotky PČR Královéhradeckého kraje. Rychlostí zásahu proti „nebezpečným pachatelům“ ukázali své schopnosti a profesionalitu. Jen někteří malí účastníci byli trochu smutní, protože provedení bylo tak rychlé, že se nestačili ani pořádně zorientovat. Předvedené raketové modelářství, realizované panem Součkem do zamračené oblohy, bylo pro všechny malé i velké účastníky příjemným zpestřením aktivního odpoledne.

Poté následovala oblíbená možnost jízdy na koních i za koňmi, kterou opět dokonale zajistili členové JK Tůně a pan Zvoniček z Popovic, a také velmi populární jízda vojenskou technikou, letos nejen v BVP, ale i ve velkokapacitní PTS 10. Na stacionárních ukázkách bylo vidět mnoho další vojenské techniky, kterou dokázali ti nejmenší prozkoumat do všech detailů.

Program nebyl připraven jen jako pasivní a ukázkový pro diváky, ale hlavně jako aktivní náplň využití volného času nejen pro ty nejmenší. Dětské soutěže a atrakce byly roz-

místěny po celé ploše hřiště. Mezi již klasické disciplíny se řadily různé typy střelnic – vzduchovková, paintballová, lukostřelecká a laserová (ta však brzy po zahájení vypověděla službu) a pro ty nejmenší střelba z malých kuší. Novinkou byly hlavolamy zapůjčené z IQ parku v Liberci, které potrápily i nejednoho dospěláka. Dalším netradičním zpestřením byl nainstalovaný stimulator jízdy rallye ve vojenském stanu, který byl stále obsazen. Mezi další aktivity malých návštěvníků patřily „vojenský“ běh přes pneumatiky spojený s prolézáním tunelu, bungee running, trampolíny, skákací hrad, živé člověče nezlob se, megadomino, skákání v pytli, hod na koš, přebalování miminek, správné poskytování první pomoci, malování na obličej, přesun na dvojlyžích a mnoho dalších. Všichni malí účastníci byli u jednotlivých disciplín odměňováni dle úspěšnosti drobnými sladkostmi, hračkami, ale i vybavením do školy.

Nejen zábavou živ je člověk, a proto byla připravena široká škála občerstvení z místních kuchyní. Letošní domácí moučníky místního „dámského klubu“ neměly chybu. Sladké balíčky s buchtami, koláči a moučníky balenými na doma v rukou přespolních dávaly jasně najevo, že pouhé ochutnání nestačí, což dokládala rychlost v ubývání přípravných sladkých pokusů. Ani mužská část obce se nenechala v kulinářském umění zahanbit. Připravila grilovaná prasátka, která byla oceněna nejedním gurmánem. Škálu bohatého občerstvení doplňovaly ještě tradiční klobásy, hranolky s nekončící frontou dětských zájemců a úspěšné domácí bramboráky. Celé odpoledne bylo doprovázeno reprodukcí hudby. Kvalitní ozvučení realizované Miroslavem Mar-

kem výrazně přispělo k úspěšnému průběhu celého odpoledne. Večerní program byl již ve znamení skupiny Manual z Lubna, která přes nepřítel počasí hrála skvělou muziku pro vytrvalce až do pozdních nočních hodin.

Zda se prázdninové rozloučení skutečně vydařilo, je třeba ponechat na posouzení nejmenších účastníků. Spokojenost v jejich očích byla zřetelná, a to i přes nepřízeň počasí. Závěrem lze konstatovat, že se v Tůni daří uspořádat ojedinelou akci. Při počtu obyvatel přesahujícím mírně stovku, jsou tito schopni společnými silami připravit program pro mnohonásobně větší návštěvníckou přesilu. Dovolím si proto vyjádřit poděkování i obdiv všem, kteří neváhali vynaložit nemalé úsilí a volný čas na přípravu a zabezpečení průběhu této akce. Každý zvládá svou část tak, jak nejlépe umí, ať už je to společné pečení moučnicků, grilování, příprava a provozování

jednotlivých atrakcí, obstarání lavic, stolů nebo organizování parkování. Společně vyvíjenou aktivitou dokazujeme, že dělat něco pro druhé má v Tůni stále pozitivní ohlas.

Nemenší poděkování patří i všem partnerům, bez ohledu na velikost a formu jejich účasti. Mezi ty nejvýznamnější, kterých si velmi vážíme, patřil v letošním roce Královéhradecký kraj, Foma, Město Nechanice, ZD Nechanice, PěCé, Team Alfa Hradec Králové, Jiří Neuman – zemní práce a doprava, Hasičská vzájemná pojišťovna, Hradecký venkov, Bet, Válek – zednictví, Techprofi, Collect, Elit, ČČK Hradec Králové, Instalatérství – Kulhánek, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra, a mnoho dalších, bez kterých by nemohl letošní ročník v Tůni úspěšně proběhnout.

*Za SDH a KMŘ Tůně
Miroslav Procházka*

▲ Hlavolamy zapůjčené z IQ parku z Liberce potrápily i nejednoho dospěláka. Foto: Jiří Chlučil

Sověťice plné sov - V. ročník celostátního Festivalu Přípravky Svazu hasičů Čech Moravy a Slezka (SH ČMS)

Svatý Florián se tentokrát dohodl se svatým Petrem. Ačkoliv na většině republiky přšelo, v Sověticích nespada na čtrnáct zúčastněných kolektivů V. ročníku festivalu přípravek ani kapka. Úžasná atmosféra, jedinečné výkony předškolních hasičů si vskutku zasloužily, aby dokonce během dne celé klání namátkou zkontrolovaly sluneční paprsky.

Děti se svými vedoucími přivezly do Sovětic sovy všech velikostí z různých materiálů, do soutěže „O nejkrásnější sovu“. Prvenství si odvezly Domažlice, ovšem ocenění se dočkaly také ostatní kolektivy.

Za doprovodu známých písničků, jako např. „Chytila jsem na pasece žízalu“, „V mládí jsem se učil hasičem“ ukázaly děti a vedoucí, co všechno se mohou naučit děti ve věku od 18 měsíců do šesti let. Překonávaly se překážky – kladina, příčné břevno, výstup na miništafle, prolézání tunelem. Vyjždělo se s požární technikou – hasičskými tatrami z plastu, plechu, dřeva, motorovou čtyřkolku i na kolech. Na dětských sklápěčkách byli vezeni k zásahu nejmladší hasiči. Ke slovu přišly další nutné rekvizity, třeba maketa vrtulníku nebo hořícího domečku. Kluci a holky si hravě poradili s úzkými hadicemi,

malými proudnicemi, džberovkami, vyhlášením bojového poplachu, dokonce zvládli požární útok z „velké“ nádrže. A uniformy – to byla jedna velká módní přehlídka: trička veselých barev a montérky, jindy doplněné o reflexní vestičku, nebo zásahový kabát a kalhoty. A co se přileb týká, jednou to byly prilby cyklistické, jindy opravdu hasičské se štítem, jindy sportovní v malém provedení. Ovšem, děti a jejich vedoucí šli ještě dál neboť si přivezli nutné maskoty, například medvědy, malé a velké soptíky nebo stonožku...

Závěr patřil nejmenším „sovičkám“

ze Sovětic. Společně s ústřední melodii komedie „Slunce, seno...“ předvedly, jak pomoci babičce, dědovi, kočce a kocourovi při vytažení obrovité řepy. Stačilo zavolat 150, hasiči přijeli a hodným lidem pomohli. Odměny všem předávali Jan Bidmon, vedoucí dětí v Sověticích Václav Ondráček, starosta obce Aleš Krátký a starosta SDH Vladimír Dušek společně s moudrou sovou: plyšové hračky, zlaté medaile, míče a další dárky, které drobné dětské ruce ani nemohly unést.

Skutečnost, že se V. ročník Festivalu Přípravky SH ČMS pořádán SH ČMS

... pokračování na str. 11

Sověťice plné sov - V. ročník celostátního Festivalu Přípravky SH ČMS

... pokračování ze str. 10

a SDH Sověťice vydařil je zásluhou zejména osmdesáti pořadatelů, kteří se nezastavili celé tři dny, přičemž organizační věci zabraly výboru něco přes rok. K dobré pohodě přispělo vystoupení mažorettek a starších pánů „mužoretů“ z Hořic, pěkné prostředí a práce technické čtyř hasičů z Ločenic a Hněvčevse, moderátor Mirek Vaňura i dva oživlé topoly plnicí roli roztleskávačů. Velké poděkování patří zejména domácím organizátorům z SDH Sověťice a obci Sověťice a také paní Simoně Rudavské, pro kterou festival ještě neskončil, jelikož dává dohromady kalendáře z festivalu a pamětní knihu. Pod vedením Petra Blažka bude vydáno z celé akce DVD. Nemalé poděkování patří sponzorům, bez

kterých by festival vůbec nebyl a všem ostatním, kteří pro děti připravovali doprovodný program.

V zákulisí, tedy mimo plochu hřiště, si přišli na své hlavně fotografové. Jim se dařily neopakovatelné záběry předškolních hasičů smějících se, plačících i hrajících si, s dudlíkem v puse nebo spících ve sportovním kočárku. Také tatínka s klukem v jedné a pohotovostním nočníčkem v druhé ruce. To všechno během dne vytvořilo milý a nezapomenutelný kolorit úspěšného Festivalu Přípravky SH ČMS 2011, který je jednou z akcí zařazených do Projektu SH ČMS – Mladí hasiči 2011 předkládanému MŠMT.

Věra Nutilová, Aleš Krátký
SDH Sověťice

▲ Ukázka sovětických Soviček. Foto: archiv SDH

Tajemné sovy na ZŠ ve Mžanech

V pátek 3. června pořádala Myslivcké sdružení ve Mžanech v místní základní škole besedu s dětmi o sovách a srncích zvěřích. Tyto informace o přírodě probíhají už několik let i přímo v přírodě a mají u dětí velký ohlas. Práce s dětmi je záslužná a měla by být nedílnou součástí činnosti každého sdružení prostřednictvím vybraných členů – myslivců. Výchovu mládeže, pěstování jejího kladného vztahu k přírodě je zapotřebí realizovat co nejdříve, nejlépe v základní škole. Jak děti rostou, přibývá jim velké množství různých aktivit, ale vztah k přírodě jim zůstane natrvalo.

Přednáška byla rozdělena do tří částí a vedl ji autor za pomoci pedagogického sboru školy. V první části byly děti seznámeny se sovami, které se u nás vyskytují a s jejich způsobem života. Téma sovy bylo vybráno záměrně, protože jako tajemní noční dravci jsou málokdy vidět, a tak je děti znají spíše jen z pohá-

dek. Pro ukázkou a zpestření výkladu byly použity preparáty některých sov. V druhé části byli žáci seznámeni s naší nejhojnější zvěří, a to srnci. Dětem byl přiblížen koloběh života, vysvětlena výměna paroží u srnců, ukázány parůžky srnců (ulovených i shozů) včetně sad shozů srnečka Boříka ze zájmového chovu. Na videu byl promítnut vývoj srnečka Boříka od prvních dní až po dnešek, kdy mu jsou 3 roky. Nakonec byly samozřejmě dotazy a diskuze na dané téma, i když otázky padaly i během přednášky. Je radostné zjištění vykonat něco pro malé účastníky. Odměnou je jejich upřímná radost, nefalšovaný zájem a rozzářené obličejky. Snad se nám podařilo, že některé z dětí se v dospělosti bude věnovat přírodě případně i myslivosti, které bych přál více takových akcí. Naše členská základna rapidně stárne a bez mladých adeptů je naše budoucnost nejistá.

Břetislav Hnízdil

▲ Beseda s dětmi o sovách a srncích zvěřích v ZŠ Mžany. Foto: archiv autora

HOŠTICKÉ ROZLOUČENÍ SE ŠKOLOU

Ve dnech 2 a 3. července se v Popovicích pořádalo „Hoštické rozloučení se školou.“

Nejen pro děti, ale i pro dospělé. Tato akce, pořádaná Popovickým SDH na obecní návsi, překvapila nebyvalou účastí i programem. Zahájila jej Evička z filmových Hoštic ve slušivém oblečku a přivítala příchozí po starodávnu – chlebem a solí. Každý musel pod jejím dohledem ochutnat. Následovalo odpoledne plné her, zábavy a odměn pro děti. Dospělí se bavili postavami ze známé filmové trilogie Troškových komedií.

Mohli jste tu potkat nezapomenutelného faráře Otíka, Evika a Mílunu. V neposlední řadě jako zlatý hřeb odpoledne byla dopravena i s postelí „babka Škopková“. Pobavení neznalo mezí, zvláště po originálních hláškách z jednotlivých komedií. Dospělé dámy si vyzkoušely chůzi s „klasy“ na hlavách s tím, že si je mohly posléze ponechat. Pro vyhládlé byla

nabízena uzená stehna a klobásky. Žízeň zahánělo pivo, svařák či nealko. I zákusků byla přehršel. Program pokračoval dobročinnou akcí Otíka, který vybíral na zřízení popovického kostela. A vybral nemálo. Když se zešerovalo, byla pro děti připravená stezka odvahy se strašidly. Ta byla zastoupena Bílou paní, Čertíci, Klekáníci, babou Jagou a křovinným Skřetem. Stezku zakončila truhla s pirátským pokladem. Po uložení dětí ke spánku pokračovali dospělí v započaté dobré náladě, ale do konce vydrželi jen ti nejstatečnější. Přes neprízeň počasí přespalo ve stanech na návsi jen několik nejvytrvalejších jedinců. Ráno pro ně i ostatní byla připravena snídaně vskutku královská. Akce se vydařila i přes nepříznivé počasí a potěšily nás následně kladné ohlasy. Takže na příští akci se těšíme nashledanou.

Za SDH POPOVICE Bítnerová

▲ Otík s babkou Škopkovou na návsi v Popovicích. Foto: archiv autora

Posvícenské posezení a slavnostní otevření sportovního hřiště v Sadové

Od jarních měsíců letošního roku probíhaly velmi intenzivně práce na vybudování zázemí a na terénních úpravách okolí víceúčelového sportovního hřiště, které bylo v základní podobě vybudováno na podzim loňského roku.

Bylo zapotřebí dokončit urovnání rozsáhlé plochy okolního terénu a zasít zde trávu. Dalším úkolem bylo vybudovat z bývalých garáží sociální zázemí sportoviště se šatnami, sprchami, WC a skladem sportovního náčiní. K tomu bylo nutné zavést do tohoto objektu přípojky vody, kanalizace, elektrické energie, plynu a instalovat hromosvod. Nedílnou součástí projektu bylo vytvoření propojovacího chodníku mezi sociálním zázemím a sportovištěm, zakončeného prostranstvím před vstupem na hřiště, a to ze zámkové dlažby. S tím souvisela nutná výměna části oplocení sousedního objektu hospodářského dvora obce. Protože bylo pamatováno nejenom na hráče, ale i na diváky, byla na dlážděném prostranství před vstupem na hřiště postavena krytá pergola a pod ní umístěny stolní sety. Prodloužením doby užívání sportoviště byla instalace umělého osvětlení hrací plochy.

Práce bylo opravdu mnoho a veškeré úsilí bylo směřováno k tomu, abychom měli vše kompletně hotové do 10. září, kdy se v Sadové slaví posvícení. To se podařilo splnit a dík patří vedle dodavatelských firem také, a to velkou měrou, brigádníkům z řad občanů. Scházelo se jich na řadě brigádách opravdu hodně a odvedli velký kus práce. Bez nich bychom stanovený termín určitě nestihli. Mohli jsme tedy oslavu posvícení spojit se slavnostním otevřením hřiště. Všichni občané byli písemně pozváni. O posvícenském odpoledni bylo krásné počasí, a tak účast byla hojná. Jako pohoštění jsme připravili opékané prase, kýty a alko i nealko nápoje. Ozvučené prostranství umožnilo nejen znovu poděkovat brigádníkům, ale též Krajskému úřadu za poskytnutou dotaci na výstavbu sociálního zázemí. Zpestřením odpoledne bylo vystoupení taneční skupiny Timedance z Hradce Králové, která předvedla své umění na ploše sportovního hřiště. Po tomto vystoupení bylo hřiště již po zbytek odpoledne obsazeno sportující mládeží. Sportovní zápolení probíhalo díky umělému osvětlení až do půlnoci. V podvečer vystřídal reproduk-

vanou hudbu muzikant s klávesovým nástrojem. Po celý večer hrál k poslechu i tanci.

Sportovní hřiště je již od dubna, kdy byla zprovozněna hrací plocha, intenzivně využíváno. Nyní je podpořeno i kvalitním zázemím. Zájemci o sportování, a to nejenom z naší obce, si mohou předem rezervovat termín. Probíhá zde mimo jiné tenisová a volejbalová školička a také

dlouhodobý otevřený turnaj „Sadovská tenisová liga“. Hřiště je užíváno všemi generacemi od nejmladších až po seniory. Zájem nás těší nejen proto, že pro občany je možnost sportovního vyžití, ale také proto, že mládež má nyní prospěšnou náplň využití volného času. Těší nás, že nemalé finanční prostředky a vynaložené úsilí nebyly zbytečné.

Ing. Drahoslav Falta, starosta obce

▲ Nové sportovní hřiště v Sadové. Foto: archiv autora

SLETOVÁ ŠTAFETA 2011

U příležitosti 150. výročí založení SOKOLA se bude příští rok v Praze konat Všesokolský slet. V září proběhla velká celorepubliková štafeta oznamující zahájení příprav na slet. Členové TJ Sokol Nechanice v úseku Chlumec nad Cidlinou – Nový Bydžov – Nechanice – Probluz – Těchlovice – Hradec Králové (sídlo

Župy orlické) zajišťovali trasu z Nechanic na Probluz. Každá TJ připevnila na štafetový kolík stuhu s názvem jednoty. Ty byly z dílčích štafetových kolíků převěšeny na župní, který byl donesen do Prahy. Všechny pak budou v průběhu sletu vystaveny v Tyršově domě v Praze.

I. Matoušková

▲ Sletová štafeta. Foto: Zdeněk Zajfrt

Veselé Vánoce
a šťastný nový rok
Vám přeje
správná rada
mikroregionu
Nechanicko.

